

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

21. Dies Febrvarii. Omnis anima, aut Christi sponsa, aut Diaboli adultera
est. August. in Gen. ad lit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Februar.

Tessera.

139

summè justus est Deus, quia justissimum est, ut, qui libertate sua, interim dum non peccare potest, abutitur, eâdem, in Dei manus incidendo & æternitatis domum ingrediendo, privetur: & cùm ejus rebellio contra Deum malitiam includat infinitam, supplicio duratione infinito puniatur: quia teste D. Gregorio. (a) *Ad magnam justitiam pertinet judicantis, ut nunquam careat supplicio, qui nunquam voluit carere peccato: & ut idem qui creaturis abusus est, per creaturas castigetur, & qui dæmonum suggestionibus paruit, ab iisdem dæmonibus crucietur. Et hic finis esto de æternitate, cujus nullus est finis. Tu, antequam pertingas ad viæ tuæ, hoc est, vitæ, metam, ut concipias æternitatis metum, occine tibi illud crebriùs.*

Non venit ad metas, orci miserabilis atas.

21. DIES FEBRVARII.

Omnia anima, aut Christi sponsa, aut Diaboli adultera est. *August. in Gen. ad lit.*

Una nobis I.
sit cura ne
Anima
peccat.

E Merxisti ex orco adhuc vivus, ne illo immergaris perenniter mortuus, proderunt quæ suggeram meditando argumenta. A-

nima tua hic in terris ad momentum accola, erit semel in domo Æternitatis perpetuo incola. Hic stat in bivio: ut enim gemina est domus Æternitatis, Inferorum, cælorum, sic gemina est quæ ad eam ducit semita, lata vitiorum, arcta virtutum. Per illam te manuducit Diabolus, per hanc Christus. Si

Anima

(a) 4. *Dialog.*

Anima se devoeat Diabolo, illius est adultera; si Christo, illius est sponsa. Alterutrius, ut te mancipis obsequio, cogit necessitas; utrius volueris, finit libertas. Ut sis inter electos, vide quem eligas: tantum hujus electionis momentum, cave negligas. Illius enim neglectus, est certus animi interitus. Quapropter, ne Anima sit Diaboli adultera, ut sit Christi sponsa, quid sit anima tua, qualis, quanta, cujus pretii & dignitatis, ut assequaris totum animum applica, omnes vires animi explica.

II. Ut animam tuam æstimes, nihil esse sub luna, vel supra solem pretiosius necesse est existimes. Prodigium est cum simus superbissimi, de bono, quo post summum bonum, nihil dignitate est superius, non superbire. Superbimus propter ea quibus nihil est abjectius, & humilius, ob porcorum siliquas, quibus vescimus, ob vermium exuvias, quibus tegimur, ob fortunæ quisquilias, quibus extollimur; ob reculas nauci, & flocci, quibus impendimur; & Animam quâ nihil præstabilius habemus, nihil penitus habemus. Verissimè Seneca: (a) *Nihil est cuique se vilius*. Erubescamus ita nos vili æstimare, cum simus inæstimabiles, quando quidem Deus tanti nos fecerit, ut semet pro nobis tradiderit. An non super omnia est homo, cum illius jam venditi redemptio, corrupti restauratio, perditæ acquisitio, tanto munere agatur; (b) *ut homo Deum valere videatur?* Constat rei infinitæ pretio, & te vendes pro teruncio? O probrosum quæstum de quo nunquam quis fatis fuerit quæstus! (c) *Quàm pretiosus sis, si factori fortè non credis, interroga Redemptorem.*

III. De-

(a) *Epist. 42.* (b) *Euseb. 6. de Pascha.* (c) *Idem hom. 2. de Symb.*

Februar.

Tessera.

141

III. Deindè tanti faciendâ est tibi tui unius Anima, quanti omnium. In promptu est ratio : quia Deus tanti æstimat unius animam, ac universorum. Tota immensitas Divini Amoris tuam salutem quærit, tuam Animam requirit, Cœlestis quippè pastor, tam sollicitè unam perquisivit oviculam, ac si totum perquireret gregem. Sic de una inventa lætatur, ac si in una reperisset omnes. (a) *Unumquemque hominem pari Charitatis modo diligit, quo diligit orbem universum*, ait Chrysoctomus. Perinde enim considerare licet Dei Charitatem, ac immensitatem : uti enim totus Deus est in omnibus rebus, & totus in una, & tantus quantus est in omnibus, tantus est in singulis : sic Divinæ infinitudo Charitatis, quæ omnes animas quærit, eadem tota tum privatim requirit. Undè non minùs debes de tuæ animæ non tantùm salute, sed profectu esse sollicitus, quàm si à tua salute unius, dependeret salus totius humani generis, Satiùs enim debet esse tibi perire omnes, quàm te. Contra verò, tanto debes horrore formidare tui unius interitum, ac si universum genus humanum tecum periret. Sicut igitur tam chara est Deo tui unius Anima, quàm omnium, sic omnia omnibus beneficia à Deo collata, tibi uni fecisse existima. Sic tui unius animam amabis ut omnium. Amor enim dat pretium rebus, juxtâ Poëtam.

Quisquis amat ranam, ranam putat esse Dianam.

(a) *In cap. 2. ep. ad Gal.*

22. DIES